

koncertní sezona
2025/26

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE
uvádí 2. abonentní koncert
symfonického cyklu B

Jordana **Palovičová**

klavír

Juraj **Tomka**

housle

**SEVEROČESKÁ FILHARMONIE
TEPLICE**

Petr **Vronský**

dirigent

20. listopadu 2025 v 19 hodin
Dům kultury Teplice

www.severoceskafilharmonie.cz

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

Významný slovenský hudební skladatel a pedagog **Dezider Kardoš** formoval základy slovenské hudební kultury. Narodil se jako syn učitele a ředitele místní lidové školy. Kompozici studoval po ukončení gymnázia na Hudebně-dramatické akademii v Bratislavě a později na kompoziční Mistrovské škole v Praze souběžně s Filozofickou fakultou Univerzity Karlovy. Jeho učiteli byli přední skladatelé Alexander Moyzes a Vítězslav Novák. Začal pracovat jako referent hudebního oddělení Československého rozhlasu v Prešově, po roce 1945 byl pět let šéfem hudebního oboru Čs. rozhlasu v Košicích. Působil také jako vedoucí odboru lidové umělecké tvorivosti Čs. rozhlasu v Bratislavě a dva roky umělecky vedl Slovenskou filharmonii v Bratislavě. Několik let působil jako předseda Svazu slovenských skladatelů. Přes dvě dekady vyučoval na bratislavské Vysoké škole múzických umění a vychoval mnoho příslušníků mladé skladatelské generace. Patřil k nejvýznamnějším skladatelským osobnostem 20. století.

Východoslovenská předehra op. 22 z roku 1951 vznikla v období, kdy Kardoš komponoval spíše vokálně instrumentální díla jako Mírová kantáta, Píseň šťastných dětí a Udernická. Skladba zaujímá přední místo v novodobém slovenském symfonismu. Kardošova originální tvorba, která obsáhla skoro všechny hudební žánry, vycházela ze dvou inspiračních zdrojů – ze slovenské národní hudby a světové moderny. Nosnými impulsy pro celou jeho tvorbu byly Bartókovy podněty, včetně jeho analytického přístupu k folklórnímu hudebnímu materiálu. Kardošova hudba se vyznačuje dravou vitalitou, střídáním motorických úseků, kde se rytmické motivy významně podílejí na tematickém procesu, a meditativních ploch. Přestože se aktivně hlásil k budování socialistické kultury, v jeho dílech s vyšším uměleckým nárokem se požadavky „socialistického realismu“ přímo neodrazily. Ve své rozsáhlé a osobité folkloristické tvorbě se zaměřil především na úpravy lidových písní z východního Slovenska.

Česko-slovenská dramaturgie večera pokračuje uvedením díla autora současné generace, pedagoga bratislavské Vysoké školy múzických umění **Luboše Bernátha**. Hudební dráhu započal na ZUŠ v rodných Nových Zámcích, kde se učil hrát na klavír, akordeon a housle. Ve studiu pokračoval na Státní konzervatoři v Bratislavě v oboru skladba u Stanislava Hochela. Po třech letech studia absolvoval maturitní zkoušku a stal se posluchačem VŠMU v Bratislavě v oboru skladba ve třídě Jevgenije Iršaije. Po úspěšném ukončení studia působil do roku 2009 jako doktorand na katedře teorie hudebního umění VŠMU pod vedením Ladislava Kačice, kde zároveň vykonával i pedagogickou činnost. V letech 1999–2010 aktivně působil na SZUŠ Gabriely Rovňáka, kde vyučoval kompozici, hudební teorii, dějiny hudby, sluchovou analýzu a hru na klávesové nástroje. Od roku 2008 působí na Státní konzervatoři v Bratislavě jako pedagog skladby a teoretických předmětů. Na katedře hudební teorie na VŠMU v Bratislavě vyučuje hudební analýzu, kontrapunkt a harmonii. Vedle pedagogické činnosti se jako skladatel a dirigent účastní mnoha domácích a zahraničních hudebních festivalů, jako např. Nová česká hudba, Melos Ethos, Orfeus a další. V roce 2012 stál u zrodu nového mládežnického orchestru při VŠMU Ensemble Spectrum jako umělecký garant. Od roku 2013 působí ve funkci místopředsedy Spolku slovenských skladatelů a zároveň se stává aktivním členem Rady KBS pro vědu, vzdělání a kulturu.

Koncert pro housle, klavír a orchestr z roku 2018 je hudebním dílem v minimalistickém stylu. Díky svému tonálnímu charakteru a názvukům slovenské lidové hudby je skladba dobře srozumitelná uchu posluchače. V hudební struktuře zaujme bohaté využití bicích nástrojů. Rytmickou první větu inspirovalo dílo Božská komedie italského renesančního básníka Dante Alighierioho. Melancholická následující pomalá část odkazuje k tématu starozákonního textu Pláč proroka Jeremiáše. V živé závěrečné větě skladatel ztvárňuje námět z 1. listu sv. apoštola Pavla Efesanům. Poselství koncertu vystihuje sám autor: „Dvojkoncert pro housle, klavír a orchestr vznikl v roce 2018, souběžně, když jsem dopisoval balet s názvem Berona, na kterém jsme pilně pracovali s kolegyněm libretistou Tomášem Surým a choreografem Adrianem Ducinem. Intenzivně jsem se zabýval dramatickým oblohem příběhu baletu a současně jsem při studii psychologických charakteristik jednotlivých postav

četl mnoho literatury s křesťanskou tematikou a symbolikou, jakož i díla středověká a renesanční, hledajíc přitom jisté staré archetypy lidského chování a lidské duše. Z tohoto podhoubí se nakonec vyprofilovala i další inspirace pro novou skladbu, jakási myšlenková kostra dvojkoncertu, která přináší vnitřní program této třídílné koncertantní kompozice. Koncert je tedy z mého pohledu skladatele příběhem o neutuchajícím hledání a bloudění člověka ve vztahu k sobě samému, ke světu a zejména k Bohu. Občasná zacyklenost člověka v pozemských problémech, možná pocítovaná a často prožívaná beznadě, kterou však později vystřídá opět naděje. Dialektika života a mezitím široká paleta různých odstínů a barev spektra přežívání. Za vším lze však tušit víru. Víra, která nás posouvá dál, dává příslib v lepší budoucnost a pomáhá překonávat obtíže!“

Dílo **Antonína Dvořáka** se těší na pódii i v nahrávacích studiích oblibě, kterou se může chlubit jen několik málo dalších skladatelů v celé hudební historii. Největší z českých romantiků, světový představitel tzv. klasicistně-romantické hudební syntézy, je dodnes nejhranějším českým autorem vůbec. Síla jeho melodické invence uchvacuje dodnes odborníky i laiky a brala dech i skladatelovým současníkům. Dvořákovo jméno je celosvětově spojováno nejčastěji s jeho symfonickou tvorbou. Zvláštního zabarvení dodalo jeho hudbě úsilí o obecně slovanský ráz tvorby, kterým obohatil světové hudební trendy ve své době nejvýrazněji. Syn řezníka z Nelahozevsi se od studia houslí, klavíru a varhan dopracovával ke skladatelské kariéře poměrně dlouho. Úspěch zaznamenal jako téměř čtyřicetiletý. Na pozitivním posunu se významným způsobem podílel pražský rodák, hudební kritik působící ve Vídni Eduard Hanslick. V roce 1877 informoval Dvořáka, že jeho dílo přilákalo pozornost tehdy výrazné osobnosti hudebního romantismu, skladatele Johannese Brahmsa, který jej posléze doporučil berlínskému nakladateli hudebních děl Fritzovi Simrockovi. Až do Brahmsovy smrti setrvali oba skladatelé ve velmi přátelském poměru. Antonín Dvořák byl významnou osobností lze říci světové kultury své doby. Přátelil se se šlechtickými rodinami i významnými skladateli, řadu hudebních tvůrců sám vychoval. Působil v nejvýznamnějších světových institucích, tři roky vedl newyorskou konzervatoř. Poslední životní období strávil na postu ředitele konzervatoře pražské. Na sklonku života byl císařem Františkem Josefem I. povýšen do šlechtického stavu. Dvořák zemřel náhle na mozkovou mrtvici, jeho žena jej přežila o téměř třicet let.

Symfonie D dur op. 60, která vznikla v krátkém čase pouhých sedmi týdnů na přelomu léta a podzimu 1880, je v pořadí šestou z Dvořákových devíti symfonií. Dlouho však byla označována jako „První“, neboť byla prvním Dvořákovým dílem tohoto druhu vydaným tiskem. Přestože je na koncertních pódii poněkud zastíněna trojicí autorových posledních symfonií, považovaných za vrcholné, ve skutečnosti už i tato představuje jeden z řady autorových mistrovských opusů. Dílo se vyznačuje bohatou a zpěvnou melodikou, výrazovou rozmanitostí, rytmickou živostí a také plným a barevným orchestrálním zvukem. Symfonie je ideálním výsledkem vlivu klasických forem v kombinaci s již vykrystalizovaným skladatelovým osobitým kompozičním stylem. Nálada celé symfonie je přívětivá a bezkonfliktní, představuje svého autora v jeho nejcharakterističtější romantické podobě. Pro své inspirace českou lidovou hudbou a pro stylizaci lidového tance furiant ve třetí větě je považována za předního reprezentanta skladatelova tzv. slovanského období. Symfonie bývá někdy označována přídomek „česká“, dirigent Václav Talich v ní viděl symfonii „vánoční“, čímž snad narážel na lyriku její pomalé věty. Za Dvořákův významný inspirační zdroj bývá považována o tři roky starší Symfonie č. 2 Johannese Brahmsa: krajní věty obou symfonií mají shodnou nejen tóninu, metrum, tempové označení a obsazení orchestru, ale také celkové náladové ladění. Pozitivní atmosféra díla je však především výsledkem Dvořákovy tehdejší životní situace. Skladateli se na prahu čtyřicítky konečně podařilo po mnohaletém úsilí výrazněji proniknout na česká i zahraniční koncertní pódia se Slovanskými tanci v Londýně, třetí Slovanskou rapsodií v Berlíně atd., utužilo se jeho přátelství s Johannesem Brahmem, narodila se mu dcera Anna. Kromě toho si od něj významné hudební instituce začaly skladby přímo objednávat. Byl to právě i případ Symfonie č. 6, kterou Dvořák komponoval na přání šéfdirigenta Vídeňských filharmoniků Hanse Richtera, jednoho z nejvýznamnějších propagátorů Dvořákova díla na mezinárodní scéně. K vídeňské premiéře však nakonec nedošlo. Dů-

vodem byla zřejmě námitka Vídeňských filharmoniků. Hráči, kteří sami rozhodovali o dramaturgii koncertů, se postavili proti provozování děl relativně nového českého autora ve dvou po sobě následujících sezónách. V předchozí sezóně totiž provedli Dvořákovu třetí Slovanskou rapsodii. Vídeňští filharmonici nakonec toto Dvořákovu dílo poprvé provedli až roku 1942. Symfonie tak zažila svoji premiéru 25. března 1881 v Praze pod taktovkou Adolfa Čecha. Dostalo se jí nadšeného přijetí a třetí věta dokonce musela být opakována. Hans Richter symfonii provedl až v následující sezóně, a to v Londýně na jednom z koncertů Filharmonické společnosti. Již během zkoušek psal Dvořákov: „Dnes ráno první zkouška Vašeho nádherného díla. Jsem pyšný na věnování.“ Symfonie se brzy začala objevovat na programech koncertů v řadě evropských měst. Patří k prvním dílům, díky kterým Dvořák získal v zahraničí jednoznačné uznání a díky nimž se v mezinárodním kontextu etabloval jako jeden z předních skladatelů své doby.

Jordana Palovičová studovala na Konzervatoři v Bratislavě u Juraje Mašindy, na VŠMU ve třídě Daniely Varínské, na Royal College of Music v Londýně pod vedením Yonty Solomon a na Musikhochschule Lübeck v Německu u Jamese Tocca. V rámci mistrovských kurzů spolupracovala s dalšími významnými pedagogy, jakými jsou například Lazar Berman, Györgyi Sándor, Eugen Indjić, Jan Wijn, Aci Bertonecelj, Marian Lapšanský, Peter Toperczer. Získala ocenění v domácích i mezinárodních soutěžích. V roce

2016 jí byla udělena Cena Jana Cikkera za aktivní šíření tvorby skladatele. Realizovala nahrávky pro značky MUSICA, Hudební fond, Hudební centrum, Pavlík Records, Slavík Slovenska, Tocco Classics, REAL MUSIC HOUSE, VŠMU, RTVS, Český rozhlas, Českou televizi, Norddeutscher Rundfunk a další. U příležitosti 100. výročí narození Jana Cikkera nahrála s ohlasem odborné veřejnosti jeho sólovou a koncertantní tvorbu. Představila se v rámci mnoha hudebních festivalů a koncertních cyklů, mimo jiné na Bratislavských hudebních slavnostech, Středoevropském festivalu koncertního umění Žilina, Košickém hudebním jaru, dále na festivalech Nová slovenská hudba, Festival pěkné hudby, Konvergence, Konfrontace, Viva Musica!, Harmonie Starego Miasta, Cheltenham International Festival of Music, Sibelius Week, Vent d'Est – Vent d'Ouest a dalších. V oblasti komorní hry spolupracuje se širokým spektrem partnerů: Moyzesovo kvarteto, Solamente Naturali, Vladimír Mendelssohn, Ivan Palovič, Maxim Rysanov, Robert Cohen, Josef Lupták, Eugen Prochác, Isabelle van Keulen, Milan Paľa, Juraj Tomáš, Eva Šušková, Ivan Koska aj. Pravidelně účinkuje s předními slovenskými a zahraničními orchestry, jako jsou Slovenská filharmonie, SOSR, Cappella Istropolitana, ŠKO Žilina, Státní filharmonie Košice, Hilaris Chamber Orchestra, Moravská filharmonie Olomouc, Pražská komorní filharmonie, Lübecká filharmonie. Působí jako docentka na Katedře klávesových nástrojů a církevní hudby HTF VŠMU. Jordana Palovičová je členkou představenstva Spolku koncertních umělců a představenstva Slovenské olympijské akademie jako koordinátor pro kulturu a sport. Pravidelně vede interpretační kurzy a semináře na Slovensku a v zahraničí, například na Turku University of Applied Sciences – Arts Academy, Katolické univerzitě v Ružomberku, Církevní konzervatoři, Konzervatoři v Žilině, Konzervatoři v Košicích či Štiavnických letních kurzech. Věnuje se přednáškové činnosti v oblasti historie interpretace a pedagogiky. Publikuje ve sbornících a časopisech, připravuje odborné texty do bulletinů projektů Katedry klávesových nástrojů HTF VŠMU. Pravidelně zasedá v porotách

domácích i mezinárodních soutěží, jako jsou Mezinárodní soutěž mladých hudebníků Paleski Agenčyk v Bělorusku, Mezinárodní interpretační soutěž Studentská umělecká činnost ŠÚČ, Mezinárodní hudební festival a koncertní přehlídka mladých klavíristů SPACE, Festival Eugena Suchoňa a další. Zazpívá se o propagaci literatury pro dva klavíry. Odborně spolupracovala na celovečerním snímku V tichu, uváděném na mezinárodních filmových festivalech.

Juraj Tomka absolvoval hru na housle na Hudební fakultě VŠMU v Bratislavě v roce 2012 a o rok později na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Rok byl stipendistou Yamaha Music Foundation of Europe. V roce 2015 úspěšně ukončil doktorandské studium na VŠMU. V současnosti vede jako první houslista soubor Mucha Quartet a primárně se věnuje komorní hudbě. V minulosti působil mimo jiné v International Youth Symphony Orchestra Bremen, Wiener Jeunesse Orchestra, European Union Youth Orchestra pod vedením Vladimira Ashkenazyho, byl členem Slovenské filharmonie, Symfonického orchestru Slova Spira mirabilis, Slovenského kvarteta a Klavírního tria Istropolis. Juraj Tomka vystoupil jako sólista s mnohými mezinárodními tělesy, jako jsou Symfonický orchestr Konzervatoře v Bratislavě, Symfonický orchestr VŠMU Bratislava, Státní komorní orchestr Žilina, Státní filharmonie Košice, Moyzesovo kvarteto, nebo VŠMU Baroque Ensemble. V rámci Bratislavských hudebních slavností

2013 se představil samostatným recitálem nazvaným „Večer sonát“ s klavíristou Marošem Klátikem. Umělecká spolupráce obou umělců přetrvává i do současnosti, a kromě velkého počtu realizovaných koncertů společně vydali v roce 2020 CD s názvem Skladby pro housle a klavír uherského houslisty a skladatele Misky Hausera pocházejícího z Pressburgu (dnešní Bratislava). Četná umělecká účinkování Juraje Tomky aktuálně souvisejí zejména s jeho působením na postu primária Mucha Quartet, s nímž získal přední umístění na prestižních zahraničních soutěžích a účinkoval s ním na koncertech a festivalech doma i v zahraničí (Bratislavské hudební slavnosti, Pražské jaro, recitál ve vídeňském Musikverein, Nedělní matiné v Galerii města Bratislavy, Albrechtina – (Ne)známá hudba, komorní cyklus Slovenské filharmonie, Konfrontace, Hudba Modre, Divergence aj.). Juraj Tomka vychovává novou uměleckou generaci na Konzervatoři v Bratislavě a na Katedře strunných a dechových nástrojů VŠMU. Je editorem nového vydání Metodiky hry na housle významného slovenského pedagoga Viliama Kořínka.

Petr Vronský, původně úspěšný houslista, laureát soutěže Beethovenův Hradec v roce 1964, začal svou dirigentskou dráhu v roce 1971 v plzeňské opeře. Odtud přešel v roce 1974 do Ústí nad Labem jako šéf operního souboru. Pro jeho umělecký rozvoj byly důležité úspěchy v dirigentských soutěžích v Olomouci (1970), Besançonu (1971) a v Berlíně v soutěži H. von Karajana (1973). V roce 1978 se stal dirigentem a v letech 1983–1991 šéfdirigentem Státní filharmonie Brno, s níž hostoval v mnoha zemích Evropy a v Japonsku. V letech 2002–2005 zastával pozici šéfdirigenta Janáčkovy filharmonie Ostrava, s níž absolvoval rovněž řadu zahraničních turné (Japonsko, Španělsko, Rakousko, SRN, Polsko atd.). Od roku 2005 byl 13 sezón šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc a působil jako docent oboru dirigování na Hudební fakultě pražské AMU. Pravidelně vede přední

světové orchestry, například Antverpský královský filharmonický orchestr, Berlínské symfoniky, Devlet Senfoni Orchestrası Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokyo, Jeruzalem Symphony Orchestra, Filharmonický orchestr Rio de Janeiro, Mnichovský rozhlasový orchestr, Petrohradský filharmonický orchestr atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, PKF – Prague Philharmonia a s operními scé-

nami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Jeho repertoár zahrnuje přes 200 klasických, moderních, operních a symfonických děl. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu olomouckého kraje. Od koncertní sezóny 2018–2019 působí na postu šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice.

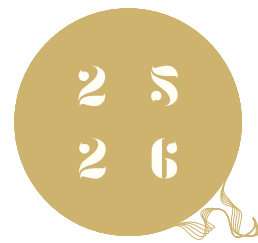
PROGRAM:

Dezider Kardoš (1914–1991)
Východoslovenská předejhra, op. 22

Luboš Bernáth (* 1977)
Dvojkonzert pro klavír, housle a orchestr
Božská komédia – Moderato agitato
Lamentácie – Largo melancolico
Vykúpenie – Moderato energico con moto

Přestávka

Antonín Dvořák (1841–1904)
Symfonie č. 6 D dur, op. 60
Allegro non tanto
Adagio
Scherzo (Furiant)
Finale. Allegro con spirito

koncertní sezona
2025/26

Vánoční koncert pro pra-rodice s dětmi

vánoční koledy i známé symfonické melodie

Petr Iljič Čajkovskij
Antonio Vivaldi
Jacques Offenbach
vánoční koledy

Účinkují

Silvie Mlynarczyková
skřítek Malvínka

Dirigent
Tomáš Stanček

Režie
David Kříž

Autorka projektu
Štěpánka Biedermann

Severočeská filharmonie Teplice

20. prosince 2025 v 10:30 hod.
Koncertní sál Domu kultury Teplice

Vstupné 200 Kč, abonenti SČF, studenti, děti,
senioři a držitelé průkazu ZTP 100 Kč
Předprodej vstupenek v pokladně
Domu kultury Teplice a na www.ticketportal.cz.

www.severoceskafilharmonie.cz

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonie
Teplice Since 1838

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

Teplice

MINISTERSTVO
KULTURY

Ústecký kraj

Lázně Teplice

SEVEROČESKÁ VODA
NADACNÍ FOND

PŘÍŠTÍ PROGRAM

27. listopadu 2025 v 19 hodin

Dům kultury Teplice

Charitativní koncert Melodie pro dětskou duši

Pořadatelé:

Centrum pro celou rodinu | Spolek Rybička Teplice, z. s.

Program:

Antonín **Dvořák**: Slovanský tanec č. 1

Georg Philipp **Telemann**: Koncert pro 2 zobcové flétny a smyčce a moll

Johann Sebastian **Bach**: Air ze Suite D dur

Wolfgang Amadeus **Mozart**: Voi che sapette

Wolfgang Amadeus **Mozart**: Figarova svatba, předehra z opery

Jules **Massenet**: Meditace z opery Thaïs

Jan **Pekáč**: Hymna

Daniel **Hellbach**: Mini concertino

Johannes **Brahms**: Uherský tanec č. 5

Andrew Lloyd **Webber**: Wishing You Were Somehow Here Again, Pie Jesu

Klaus **Badelt**: Piráti z Karibiku

Karel **Svoboda**: Tři oříšky pro Popelku

Petr **Hapka**: Nestůj a pojď

Účinkují:

Barbora **Goffa**, Cecílie **Ladová** – zobcové flétny

Matyáš **Sanktus** – zpěv

Daniela Marie **Žemličková** – příčná flétna

Julie **Kozová** – zobcová flétna

Veronika **Černá** – zpěv

Severočeská filharmonie Teplice

Dirigent: Jiří **Knotte**

Severočeská filharmonie Teplice

+420 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz

www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.

Při koncertech je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje